

ARA, REPÚBLICA

BUTLLETÍ INFORMATIU - I

NOVEMBRE 2017

Benvolguts,

Aquest butlletí pretén fer arribar a tots els nostres vilatans informació sobre la situació política, social i econòmica que està vivint actualment el nostre país.

DESTRUCCIÓ DE L'ESTAT DE DRET ESPANYOL

La decisió presa pel Consell de Ministres i aprovada per la Cambra Alta Espanyola el passat 26 d'Octubre de 2017, consistent en l'aplicació de forma totalment arbitrària, barroera i amb voluntat únicament repressiva, de l'article 155 de la Carta Magna Espanyola, va suposar la confirmació d'una camí de no retorn, iniciat dies enrere amb la detenció i empresonament dels membres de l'ANC i Òmnium Cultural, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart.

L'empresonament de Sánchez i Cuixart, ara fa gairebé un mes, va ser una mostra clara i evident de la regressió, involució i repressió per part de l'Estat Espanyol. Per primera vegada des de l'adveniment de la democràcia, a l'Estat Espanyol hi van tornar a haver presos polítics. Aquesta afirmació tan rotunda, no l'efectuem de forma interessada ni subjectiva, sinó que deriva d'uns fets no controvertits, i de l'aplicació indeguda de la legislació espanyola. En primer lloc, fer ús dels preceptes del Codi Penal franquista, com va fer la Jutgessa Lamela, per atribuir-se competències, és una mostra clara de que la resolució final tindria caire polític més que jurídic, tal i com així va succeir. Tanmateix, la decisió d'acordar presó provisional, es va fonamentar en una interpretació completament subjectiva, partidista i totalment política, del delictes de sedició tipificat en l'article 544 del Codi Penal. Algú va veure violència davant la Conselleria d'Economia? Doncs la condició necessària per aplicar el delictes de sedició és precisament que hi hagi violència que impedeixi el normal funcionament de les institucions. Cosa que no va succeir.

Tanmateix, la posterior detenció i empresonament de 8 membres del nostre govern legítim, escollit democràticament pel Parlament de Catalunya – Institució on rau la sobirania popular – va fer saltar pels aires l'anomenat –i tantes vegades (mal) utilitzat- Estat de Dret.

ARA, REPÚBLICA

BUTLLETÍ INFORMATIU - I

NOVEMBRE 2017

Les resolucions de la Jutgessa d'Instrucció de l'Audiència Nacional, Carmen Lamela, reproduint fil per randa els raonaments més polítics que jurídics del Fiscal Maza, no poden rebre cap altre qualificatiu que disbarat des del punt de vista jurídic i processal.

Moltes han estat les veus qualificades – l'ex Magistrat Elpidio José Silva (inhabilitat per la instrucció judicial del Cas Blesa), el Catedràtic de Dret Constitucional de La universitat de Sevilla Dr. Perez Rojo, o la jutgessa Alaya, entre molts d'altres- que titllen les resolucions judicials dictades per Carmen Lamela d'una autèntica aberració jurídica. L'imputació del delictes de rebel·lió als membres del nostre govern, és un autèntic despropòsit jurídic, tal i com ha manifestat un dels ponents que va participar en la seva redacció, el socialista López Garrido, que ha acreditat de forma meridianament clara, que el delictes de rebel·lió regulat en l'article 472 del CP, només es pot aplicar quan hi hagi hagut un alçament violent (entenguis armat). La voluntat del legislador al redactar aquest article, era únicament tipificar com a delictes un cop d'estat militar. Cap d'aquests condicionants necessaris s'han donat per part del nostre Govern.

S'ha fet palès, que l'actuació de l'Audiència Nacional ha suposat una flagrant vulneració del dret fonamental a la **tutela judicial efectiva (art. 24 CE)**, a la vegada que la celeritat en l'instrucció de la causa, ens acosta més als "*judicis sumaríssims*" d'èpoques pretèrites, que no pas a un procediment judicial amb plenes garanties que hauria de ser el mínim exigible en una democràcia europea avançada del segle XXI.

Resulta innegable també des del punt de vista processal, que l'actuació de la magistrada va general la més absoluta indefensió als membres del nostre govern legítim, fet que acredita novament la manca real d'independència judicial i de separació de poders.

La recent decisió de la justícia Belga, de deixar en llibertat al President Puigdemont i als 4 Consellers que l'acompanyen, és una altra mostra clara i inequívoca que l'Estat Espanyol en cap cas pot oferir un procediment judicial en garanties. Per dir-ho ras i curt, la justícia Belga de forma indirecte ha fet palès que a l'Europa del segle XXI existeixen presos polítics.

ARA, REPÚBLICA

BUTLLETÍ INFORMATIU - I

NOVEMBRE 2017

CONFIRMACIÓ DE LA MANCA DE TRANSICIÓ DEMOCRÀTICA

L'actual situació política en la què ens trobem, no és fruit de la voluntat d'un o d'uns partits polítics que governen l'Estat Espanyol, sinó que és la prova evident que Espanya, com a subjecte polític, mai va portar a terme una transició democràtica, malgrat els intents per part dels partits estatals hegemònics i de la Monarquia, de mostrar portes enfora, que la transició Espanyola fou modèlica i exemplar. Res més allunyat de la realitat.

No ens enganyem ni ens deixem enganyar. Espanya ha estat l'únic Estat Europeu on el feixisme no fou derrotat militarment; l'únic Estat Europeu on el dictador va traspasar tranquil·lament en el seu llit; l'únic Estat Europeu on la mort del dictador va rebre els honors propis del Cap d'un Estat democràtic; l'únic Estat Europeu on el dictador va anomenar a dit al seu successor en la persona

de Juan Carlos I de Borbó i Borbó-Dues Sicílies. En aquestes circumstàncies, algú en plenes facultats es pot creure que la transició espanyola va ser exemplar, modèlica i es va produir de manera tranquil·la, pacífica, garantista i democràtica??

La constitució de l'Estat Espanyol en una Monarquia Parlamentària hereva del Franquisme és la prova clara de la farsa del 78.

La mal anomenada transició espanyola es va portar a terme amb les armes sobre la taula, i amb la imposició de mantenir les estructures Franquistes en la futura Espanya "democràtica", o millor dit, parlamentària. El mer exercici del dret de sufragi actiu i passiu, no converteix un Estat en democràtic, quan les seves institucions han continuat podrides i controlades pels hereus del franquisme. Només així s'entén que avui, 42 anys després de la mort del Caudillo, fills, néts, familiars i coneguts afins al règim dictatorial, continuïn mantenint càrrecs de responsabilitat en qualsevol dels 3 poders de l'estat: Legislatiu, Executiu i Judicial.

El repartiment del pastís fet durant la mal anomenada transició, entre els aleshores partits que haurien de ser hegemònics (actuals PP i PSOE), explica que actualment l'Estat Espanyol sigui el país més corrupte d'Europa. Una corrupció que ve tant de la dreta com de l'esquerra

ARA, REPÚBLICA

BUTLLETÍ INFORMATIU - I

NOVEMBRE 2017

hegemòniques, i que denota una manera de fer permesa i tolerada durant generacions. Precisament el procés català ha suposat per primera vegada posar en perill el trencament d'aquest *status quo* d'impunitat i de repartiment del poder entre PP i PSOE, motiu pel qual, ambdues forces polítiques s'han alineat, prescindint d'ideologies polítiques, per mantenir aquest *modus vivendi* acordat l'any 78.

INICI DEL PROCÉS CONSTITUENT

Davant d'aquests fets, la República Catalana proclamada el passat 27 d'Octubre de 2017 pel Parlament de Catalunya, ha d'iniciar el seu procés constituent amb la ferma voluntat de poder crear un nou Estat que definitivament trenqui amb les estructures podrides que provenen del franquisme.

Tal i com ha quedat palès en les més de 10 manifestacions sobiranistes, les ànsies de crear un Estat Propi, no deriven de la voluntat d'anar en contra de res ni de ningú. No tenim res en contra dels nostres veïns i amics espanyols, ans al contrari. Admirem la seva llengua i la seva cultura, de la qual la sentim plenament com a nostra, i ho diem amb orgull.

La creació de l'Estat Propi deriva únicament i exclusivament de la nostra ferma voluntat de construir entre tots un nou marc de convivència, basat en el respecte, la democràcia, la justícia social, la igualtat i la llibertat.

Volem construir una República socialment justa, on el repartiment de la riquesa entre tots els ciutadans sigui una realitat, on els drets dels treballadors

siguin escoltats i defensats, on els serveis socials i l'atenció als més desafavorits sigui una prioritat, on l'educació, i la sanitat siguin un model a seguir arreu del món. Una República políticament lliure, on ningú pugui ser perseguit ni represaliat per les seves idees. Una República on la separació de poders i la independència judicial sigui una realitat i no un mer formalisme. Una República, on la corrupció en qualsevol àmbit sigui perseguida. En definitiva, una República construïda entre tots i per a tots.

ARA, REPÚBLICA

BUTLLETÍ INFORMATIU - I

NOVEMBRE 2017

Aquesta és la voluntat que es deriva de la Llei de Transitorietat Jurídica i Fundacional de la República aprovada pel Parlament de Catalunya el passat 8 de setembre de 2017, on ja preveia l'obertura d'un procés constituent, democràtic, de base ciutadana, transversal i participatiu.

Es tracta en definitiva, de decidir el proper 21 de Desembre entre dues opcions ben clares:

1.- Continuar subjectes al Règim del 78, on els drets civils i fonamentals així com també les llibertats públiques no estan garantides. Continuar formant part d'un Estat on la corrupció en totes i cadascuna de les estructures de l'Estat és notòria i evident

O bé

2.- Optar per la Construcció d'una nova República, fonamentada en base als principis democràtics, transversal, inclusiva i construïda entre tots i per a tots.

El què hem viscut les darrers setmanes, sobretot a partir de l'1 d'Octubre, ja ho van viure els nostres pares, avis o germans: violència, repressió, persecució per raó ideològica, empresonaments sense garanties jurídiques.... Volem realment que els nostres fills i filles, néts i netes visquin el mateix que hem viscut diferents generacions?

Realment no voleu participar activament en la constitució d'una nova República on el futur dels nostres fills estigui garantit?

Acabo amb uns versets escrits l'any 1939 per un català i republicà de soca arrel en el moment en què va ésser detingut pel franquisme, i que malauradament podria haver escrit qualsevol dels presos polítics que avui, en ple segle XXI, tenim retinguts en presons espanyoles

"No em tanquen per traïdor

Ni tampoc per ser cap lladre

Sinó perquè he volgut dir

Que visqui sempre ma pàtria"

